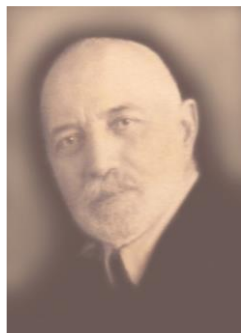

id. **BERECZ GÁBOR** ev. kántortanító

1875.10.31-től 1908.12.31.-ig 34 évig szolgált, tanított Ostffyasszonyfán

1853.április 13.án született Alsóságban, elhunyt 1933.február 24.én Beledben. Apja Berecz József született 1823.márc. 9. Szepezden, Anyja: Szalai Etelka. Ősei 5 generációval korábban, az 1710-ben született Berecz (Börötk) Bencéig ismert, és majdnem minden őse Ságban született.

Többen tanító, többen lelkészként szolgáltak, mint Berecz János (sz.:1790), aki Szerényben ev. tanító, és 1858-ban Szerényben is hunyt el.

Az ő fia, szintén Berecz János (sz.:1815) Zalaistvádon volt ev. tanító.

Testvére Berecz Lajos (sz.:1820) Kővágóörsön, Beledben evangélikus lelképásztor.

A Börötk nevet a 2. generációban magyarosították Bereczre.

Berecz Gábor felesége Mátis Zsófia, aki 1857.május 13.-án Beledben született.

Házasságot 1876.május 2.-án kötöttek szintén Beledben.

Egy leányuk született 1878.július.20.-án Ostffyasszonyfán, akit Berecz Izabella névre kereszteltek.

(Ő lett később a másik ev. tanító Németh Sándor felesége).

Mint az előzőekből látható, Berecz Gábor igazi tanító dinasztiából származott.

Az Ostffyasszonyfai ev. gyülekezet 1875.október 31.-én tartott közgyűlésén, a gyülekezet hívei általános szavazattöbbséggel T. Berecz Gábor magasi másodtanítót választotta meg tanítójának.

Harmincnégy évig, 1908.december 31-ig tanított, majd Beledbe költözött. Népszerű tanító volt.

Részt vett a község társadalmi életében. 1916-ban terjedelmes cikket írt az ostffyasszonyfai új ev. templom építéséről.

A Tűzoltó Testületben jegyzői feladatot látott el, Ő vezette a községi dalárdát. Több alkalommal rendeztek Dalestélyt a könyvtár javára, és egyéb jótékony célokra.

Berecz Gábor 1909.február 7.-én búcsúzott el gyülekezetétől.

Meghatóan búcsúzott tanítványaitól is azzal az áldáskívánással, hogy „*az a mag, amit 34 éven át elhintett az iskolában és künn az életben, teremjen jó gyümölcsöket életükben*”.

Fehér István gyülekezeti felügyelő hűséges iskolai és gyülekezeti munkássága elismeréséül a gyülekezet nevében aranyórát ajándékozott számára.

A gyülekezet még 1901-ben másodtanítói állásba megválasztotta leányát Berecz Izabellát, aki 1919. őszén nyugdíjazását kérte.

A világháború idején az 1916/17 tanévben Berecz Gábor nyugdíjasként még egyszer elfoglalta iskolai katedráját és végig tanította a tanévet, mivel a szintén tanító veje, Németh Sándor orosz fogságba került, és csak 1920-ban térhetett haza.

Négy gyermekük született:

Berecz Gábor 1877-1963, akit 1909.09.23.-án Gyurácz Ferenc szentelt fel, Várpalotán, Nemesdömölkön, Csöngén (1901), Bükön, majd Nemeskéken lett ev. lelkész.

Berecz Izabella 1878-1968, aki Ostffyasszonyfán másodtanító lett

Berecz Leány, halva 1879

Berecz Győző (Victor) 1881-1940, aki 1906-ban, 25évesen emigrált az USA-ba. Leszármazottai jelenleg is ott élnek.

Unokája Victor Berecz USA Norwalk CT-n él, és tartja a kapcsolatot a magyar rokonsággal, köztük e cikk szerzőjével is.)

(Victor többször járt Magyarországon. Diplomát szerzett Norwalk High School-on 1957-ben, egyetemi fokozatot matematikából a Valparaiso Egyetemen 1961-ben, tudományos pedagógia és pszichológia szakon a Bridgeport egyetemen 1961-62 -ben, egyetemi fokozatot mérnöki tudományokból a Yale egyetemen 1965-ben, tudományos fokozatot a computer tudomány doktori programban a New York egyetemen. Alkalmazottként dolgozott 1962-94 között szoftver fejlesztő és szoftver mérnök maneggerként az United Technologies Vállalatnál az USA -ban.)

Berecz Gábor ostffyasszonyfai tanító bucsúzása.

A kemenesaljai egyházmegye egyik régi harcosa, Berecz Gábor ostffyasszonyfai tanító mondott bucsut a tanítói pályának február 7.-én. Hosszú 37 évig viselte a terhet szeretettel, lelkesedéssel, melyből 3 évet Nemes-Magasiban, 34 évet pedig Ostffyasszonyfán töltött.

Megható volt, midőn a vasárnapi délutáni könyörgés alkalmával a gyülekezet örege s ifja zsufolásig megtöltötte a tantermet, templom nem lévén ez ideig, hogy bucsut mondjon szeretett tanítójának. Könyörgés után megható szavakkal bucsuzott Berecz kartársunk az ősz Ostffy Istvánról, eme lelkes férfitől, ki a 48-as idők derék harcosa volt, mostan pedig egyházának hű fia, a tanügynek mindenkor hív

SZERZŐI JOGGAL

barátja. Majd a gyülekezet derék felügyelőjétől idősb Fehér Istvántól, úgyszintén tanítványaitól, valamint az egész gyülekezettől bucsút véve, megköszönte azt a hív ragaszkodást, melyet irányában tanusítottak. Isten áldását kéri az egész gyülekezetre,

Erre Ostffy István tartalmas szavakkal válaszolt, melyből ide iktatjuk a következőket:

„Nehéz attól elbucsúzni, ki harminchét évi tanítói pályáján, kimagasló szép és jó tetteivel örök em'eket állított.

Berecz Gábor apostol volt, kinek a népnevelés terén sok nehézséggel kellett küzdeni, melyeket a néptanítók élet pályáján később a magyar nemzet szellemi ébredése elhárított. Ő minden viszonyok közt buzgósággal örömmel szorgalommal működött a tanítói pályáján.

A tudományok által vezér fáklyát adott kezünkbe, melynek világitó fényével az élet forgatagában boldogok lehetünk. Szívünkben ápolta a hitet és haza szeretetet. Erkölcsi alapot teremtett, melyre a család és társadalom felépítheti boldogságát. — Az erény és erkölcsi alapon virágzó lehet minden család, ág. ev. egyházunk és szeretett magyar hazánk, Erkölcsi alap nélkül elpusztulnak a családok és az életnek vihara nemzeteket töröl le az élő nemzetek sorából.

Feltárta előttünk jó szívét, hol a hit és hazaszeretet lángol. A haza, ev. egyházunk iránti szeretetet és a testvéri szeretetet ültette szívünkbe.

Most itt hagyja munkálkodásának színhelyét, az iskolát, itt hagyja az általa vezetett, szeretett dalárdát, melynek tagjai mindenkinek sok örömet szereztek. Itt hagyja derék tagjaival az önkéntes tűzoltó egyesületet, melynek szervezője s több éven át parancsnoka volt. Itt hagyja szeretett leányát s egyersmind tanítótársát, kivel a tanítói pályán évek óta szorgalommal és sikerrel együtt működött. Jó és nehéz napokban részt vett a község polgárainak örömeiben bánatában, őket szellemi és anyagi erejével támogatta.

Ennyi kimagasló érdem után, bánat könnyű ül szemeinkben, és az elváláskor viharzó fájdalom tépi szívünket.

Az ostffyasszonyfai evang. egyházközség úgy állít neki legszebb emléket, ha az általa épített erény és erkölcsi alapot ápolja és erősíti!

Isten veled jó tanító! Isten nyujtsa hosszúra életedet! Bárhová vessen végzedet midőn veled újra találkozunk ragyogjanak szemeinkben öröm könnyek.*

Ezután Fehér István gyülekezeti felügyelő meleg szavak kíséretében remek aranyórát nyujt át az ünnepeltnek, melyet a gyülekezet tagjai közadakozásból vettek emlékül tanítójuknak.

A derék tanítót könnyekig meghatotta a szeretet és hála eme megnyilatkozása; kérte a gyülekezetet, tartsák őt is emlékezetükben, miként ő is szerető szívvel gondol mindig kedves gyülekezetére.

Majd felhangzott a bucsuzó karitás ajkáról a „Maradj meg kegyelmeddel” című megható dallam, melyet utolszor zengett vele együtt az

Az Ostffyasszonyfa kiválóságai életrajzi sorozatban szeretnénk bemutatni azon Ostffyasszonyfán született, vagy Ostffyasszonyfán élt személyeket, akik alkotó tevékenysége, munkája jelentős hatással volt településünk fejlődésére, lakóinak életére, Ostffyasszonyfa település megítélésére. (A sorozat szerkeszti: Bóka István)

Az eddig közzétett életrajzok: Ostffy Miklós, Dr. Ostffy Lajos, Czencz János, Berecz Gábor ev. kántortanító
Szerkesztés alatt: Dr. Mesterházi Gábor.

üneplő közönség és haza ment ki-ki csendes hajlékába azon óhajtással szívében; éltesse a jó Isten sokáig a derék tanítót!

Mi is, kiket kartársi szeretet fűz a mi kedves Berecz bátyánkhoz, kívánjuk, hogy legyenek bodogok a nyugalom napjai a küzdelmes évek után s még sokáig vidámitson bennünket szellemi sziporkáival, örökké ifjú kedélyével.

Hajas Dénes
ev. tanító.

Berecz Gábor bucsúbeszéde.

Uram! te vezéreltél jó s balsorsban engem.
Kérek, te légy most is az én segédem.
Ámen.

Tisztelt Gyülekezet!

„Egy nemzetség elmegyén s egy másik eljő; jóllehet a föld megmarad örökké.”

Ez van megírva a Predikátor könyve I-ső részének, 4-ik versében. Ezt alkalmazom én most, midőn 37 évi fáradalom után, megvándorolok, hön szeretett tanítói hivatalomtól.

Mert csakugyan: az a nemzetség, mely engemet szíves volt ezelőtt 34 évvel idehozni, jórészt elment már a „mindeneknek útján,” — és jött egy másik nemzetség. Illő tehát, hogy én is elmenjek, s helyet adjak egy ifju tanerőnek; annyival inkább, mert Isten jóvoltából, s ugyancsak a Tisztelt Gyülekezet kegyességéből, — ami ritkaságyszámba megy, ime: a saját nemzetségem, a tulajdon leányom is tanító már ugyanebben a Tisztelt Gyülekezetben.

„Egy nemzetség elmegyén, s egy másik eljő; jóllehet a föld megmarad örökké.”

Én vagyok az egyik nemzetség; a ki utánam jő, az a másik; a föld pedig, ami megmarad örökké, az az én általam kedvelt, s igen tisztelt Ostffyasszonyfai Evang. Gyülekezet.

Köszönöm Tisztelt Gyülekezet azt a kibeszélhetetlen szívességet hogy ennyi időn át, oly meleg szeretettel viseltettek irántam.

Vajha az a mag, amit én, 34 éven át, itt ez iskolában, és künn az életben elhintettem, kikelt legyen, s jó gyümölcsöket teremne némi viszonzásul az örökké megmaradandó földnek, a Tisztelt Gyülekezetnek irántam tanusított jóvoltáért.

Ez az én egyik bucsúóhajtásom.

A másik pedig az, hogy mivel ugyancsak a Prédikátor bölcs írója szerint: „nincsen ember, a ki ne vétkeznék”, — és így, én is hibáztam, —

Az Ostffyasszonyfa kiválóságai életrajzi sorozatban szeretnénk bemutatni azon Ostffyasszonyfán született, vagy Ostffyasszonyfán élt személyeket, akik alkotó tevékenysége, munkája jelentős hatással volt településünk fejlődésére, lakóinak életére, Ostffyasszonyfa település megítélésére. (A sorozat szerkeszti: Bóka István)

Az eddig közzétett életrajzok: Ostffy Miklós, Dr. Ostffy Lajos, Czencz János, Berecz Gábor ev. kántortanító
Szerkesztés alatt: Dr. Mesterházi Gábor.

vajha az emberi gyarlóságomból elkövetett hibáimat, megbocsájtaná nekem a Tisztelt Gyülekezet, — hogy könnyebb legyen bucsuzásom.

Bucsuzom pedig elsőben evang. egyházközségünk sasfészektől, Nagys. Ostffy István Urtól és drága családjától. Oh bizony, amint e vidék evangélikusságának létezése e nagy névhez, az Ostffy névhez van hozzá kötve, azonképen én, egyes ember is, hogy mennyi jót köszönhetek e drága családnak, azt csak a jó Isten tudja. Az Isten áldása legyen és maradjon Nagyságos Uramon és drága családján.

Bucsuzom másodszor egyházközségünk feiügyelőjétől: idősb Fehér István Urtól. Oh ez a tisztos férfiú, még abból a nemzetségből való, a mely engemet idehozott. S talán épen azért adott a jó Isten ilyen nagy életkort és ilyen magas állást a mélyen tisztelt Felügyelő Urnak, mert mindenkit úgy szeret, mint engemet.

Az Isten áldja meg irántam eleitől végig tanusított meleg szereteteért, magát úgy, mint a nagykiterjedésű, egész Fehér családot.

Bucsuzom harmadszor: hivataltársamtól, leányomtól. Jól tudom én, édes leányom, hogy tenéked legnehezebb az elválás; mert noha önálló vagy, mégis, mivel az én szárnyaim alatt működöttél terhes hivatalodban, azért némileg meg-megkönnyítettem néha-néha, a vállaidra sulyosodó nehézségeket. De csak bizzál! A jó Isten, aki eddig megsegített bennünket, s azok a jó egyháztalagok, akik még az ármányos támadások ellen is megvédték bennünket, bizonyára ezentúl sem hagynak el, hanem mint az én helyetteseim, továbbra is szíves pártfogóid lesznek.

Bucsuzom negyedszer az én kedves kis tanítványaimtól. Vajha, a mint tanítottalak benneteket és amint a szentírás is mondja, „nevelkedétek Isten és emberek előtt való kedvességben”!

Bucsuzom végre az egyház minden rendű-rangu tagjától, az özvegyektől és az árváktól, a szegényektől és gazdagoktól. Az Isten áldása legyen és maradjon mindnyájukon, s adjon nekik örömben jókedvet, bánatukban pedig vigasztalást. Amen.

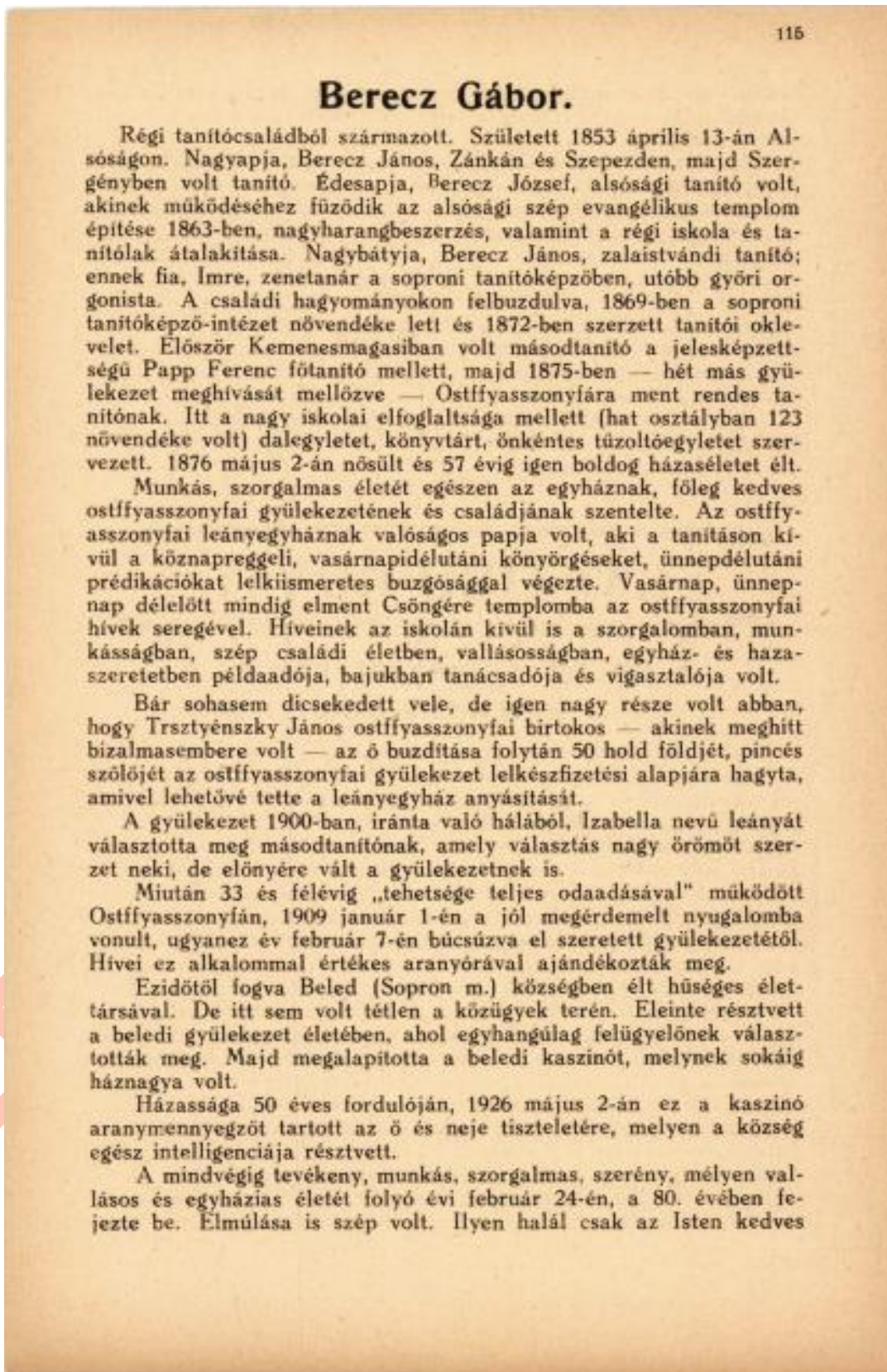
Ostffyasszonyfa, 1909. február 7.

Az Ostffyasszonyfa kiválóságai életrajzi sorozatban szeretnénk bemutatni azon Ostffyasszonyfán született, vagy Ostffyasszonyfán élt személyeket, akik alkotó tevékenysége, munkája jelentős hatással volt településünk fejlődésére, lakóinak életére, Ostffyasszonyfa település megítélésére. (A sorozat szerkeszti: Bóka István)

Az eddig közzétett életrajzok: Ostffy Miklós, Dr. Ostffy Lajos, Czencz János, Berecz Gábor ev. kántortanító
Szerkesztés alatt: Dr. Mesterházi Gábor.

Az **Evangélikus Népiskola** c. Nevelés- és Oktatásügyi folyóirat XXXIX. évfolyamának 4. száma 1933. évi április havi száma az alábbiak szerint emlékezik meg róla:

Az Ostffyasszonyfa kiválóságai életrajzi sorozatban szeretnénk bemutatni azon Ostffyasszonyfán született, vagy Ostffyasszonyfán élt személyeket, akik alkotó tevékenysége, munkája jelentős hatással volt településünk fejlődésére, lakóinak életére, Ostffyasszonyfa település megítélésére. (A sorozat szerkeszti: Bóka István)

Az eddig közzétett életrajzok: Ostffy Miklós, Dr. Ostffy Lajos, Czencz János, Berecz Gábor ev. kántortanító
Szerkesztés alatt: Dr. Mesterházi Gábor.

emberének juthat osztályrészü: leülve, minden fájdalom nélkül, egy szempillantás alatt tért meg a lelke az Istenéhez, akit mindhalálig félt és szeretett.

Az Isten szöszerint teljesítette a halála előtt való napon sajátkezüleg megírt gyászjelentésének bibliai idézetében foglalt ináját: „Uram, még a halálban is nagyobb és dicsőbb a Te jó cselekedeted.”

Temetése folyó évi február hó 26-án volt Beleden, igen nagy részvét mellett. A háznál Bőjtös László vadosfai lelkész búcsúztatta, mint a kultúra egyik névtelen hőst, letéve koporsójára az egyház nevében a hála és elismerés babérkoszorúját. A sírnál Riczinger Ignác búcsúzott tőle a kemenesaljai tanítóegyesület nevében, kiemelve, hogy senki sem tett többet a tanítók jogaiért, mint ő. Elküldték koszorúikat: a kemenesaljai evangélikus gyülekezet, az ottani önkéntes tűzoltóegylet, a beledi kaszinó, a családtagok és rokonok.

A most már örökös nyugalomra tért hű szolga és pályatárs nyerjen igaz jutalmat az Istennél. Emléke legyen áldott mindörökké!

SZERZŐI JOGGAL